

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 324.

Anden Session.

85de Møde.

Fre dagen den 7de Februar.

(Fortf.)

Ordføreren: Foreløbig skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg igaar paa Grund af en Upasselighed, der forhindrede mig fra at være tilstede i Thinget, ved en Billet havde underrettet et andet Medlem af Udvalget om mit Forsald og bedet ham anmelde det for Hr. Formanden. Men ved Budets Forsømmelighed blev denne Billet, skjøndt affendt meget betimeligt, dog bragt for silde herop, hvilket jeg saaledes maa bede undskyldt. — Hvad den foreliggende Paragraph 2 angaaer, da hører den vistnok til de allervigtigste i den hele Lov; jeg skal imidlertid, da de almindelige Principer, der ligge til Grund for Loven, og de Hensyn, som have fremkaldt denne, udførligt ere omhandlede ved Lovens 1ste Behandling, og da det nu efter Regulativet nærmest kun er Detailen af Lovforslaget, som skal forhandles, saa lidet som muligt komme tilbage til hine almindelige Betragtninger, for ikke unødvendigt at vidtløftiggjøre Forhandlingerne, men derimod saameget, som muligt, holde mig alene til Lovforslagets Enkeltheder. Med Hensyn til Forholdet mellem Fleertallets nærværende Forslag og det oprindelige Forslag, vil det ærede Thing have bemærket, at der fornemmelig er det Forskjel, at, medens det oprindelige Forslag vilde have taget Hensyn til, deels hvad der virkelig for Tiden erlagdes i Tordebogsafgift og var erlagt i Indfæstning, deels ialtsald til hvad der efter Godssets Skik kunde fordres, saa tager Fleertallets Forslag nu nærmest Hensyn til, hvad der, hvis Stedet nu var fæstlevedigt, efter dets hele Bessaffenhed med Billighed vilde kunne fordres i Tordebogsafgift og i Indfæstning, og lægger denne Ansættelse til Grund for Bestem-

elsen af den Kjøbesum, for hvilken Stedet skal kunne overdrages til Fæsteren. Der er imidlertid i denne Henseende en væsentlig Forskjel mellem Fleertallets Forslag og Mindretallets principale Forslag. Saavel Fleertallet som Mindretallet ere enige om, at Staten bør og kan indrømme Fæsterne ved Overdragelsen af deres Steder til Eiendom en betydelig Begunstigelse; det er blot med Hensyn til den Fremgangsmaade, man ved Forholdets Ordning bør vælge, at Uenighed finder Sted. Fleertallet har nemlig forsaavidt holdt fast ved det oprindelige Udkast, at man skulde bestemme Kjøbesummen nærmest efter Hensynet til Tordebogsafgiften og Indfæstningen. Mindretallet troer derimod, at Kjøbesummen bør bestemmes efter Taxationen af Stedet til den Priis, hvortil det vilde kunne blive solgt som Selveiendom i Handel og Vandel, og vil derefter have indrømmet Fæsterne en Afgang i denne Priis af en Trediedeel, foruden de øvrige Begunstigelser, hvorom baade Fleertallet og Mindretallet er enige. Jeg skal ikke nægte, at dette Mindretallets Forslag kan have endeel for sig. Det kan virkelig være tvivlsomt, hvilken af disse Fremgangsmaader man helst bør vælge. Jeg troer imidlertid, at Begunstigelsen efter begge Fremgangsmaader omtrentlig vil blive den samme, skjøndt den vel maaffee i flere Tilfælde vil stille sig noget gunstigere for Fæstebønderne efter Fleertallets Forslag. Det Hensyn, der forekommer mig her efter at være det rigtigste at tage, er, hvilken Fremgangsmaade der virkelig vil være den hensigtsmæssigste, for at Sagen kan nyde ønskelig Fremme, og da troer jeg, at dog den af Fleertallet foreslaaede Fremgangsmaade bør have Fortrinet. Saaledes som det under Sagens første Behandling af Finanzministeren blev udhævet, har den efter Resolutionen af 1ste Juli 1846 fulgte Fremgangsmaade, hvorefter Ste-